

DIANA ROTARU

În lumea mult prea trivializată în care ne e dat să trăim, Diana Rotaru alege să compună piese inspirate de stări de transă și visare. Nu știu cum reușește să mențină aceste stări de interiorizare puternică, pentru că pe Diana o văd mai mereu pe facebook, unde scrie despre toate lucrurile care i se întâmplă în viață, de la cățelușa Brumhilda, la compozitorii care-i plac și concertele din ziua sau săptămâna aceea. De exemplu, de-acolo știu că Diana a fost plecată în Japonia în toamna anului 2018, unde a fost invitată să fie profesor asociat la Takefu International Music Festival. Dintr-o altă postare, din primăvară, mai știu că îi place în Japonia și că s-ar întoarce acolo oricând. Probabil îi place acolo pentru că și japonezii reușesc să mențină grădinile zen neatrinse de întregul amalgam de tehnologie, exhibiționism și absurdități (ex: ayurveda pentru animale) prezent în viețile lor de zi cu zi. Cred că Diana, atunci când se duce în Japonia, cheltuie banii pe care i-a câștigat cu numeroasele sale premii (George Enescu 2010, Irino Prize Japan 2004, ISCM-IAMIC Young Composer Award Vilnius 2008) și concerte (este coordonatoarea ansamblului Sonomania). Se știe că muzica contemporană este un domeniu foarte profitabil. N-aș scrie așa, dacă n-aș ști încă ceva: că Diana are umor. Și se inspiră deopotrivă din viziunile sale diurne sau nocturne – uneori dramatice și suprareale, și din discuții libere cu prietenii, pe care îi cultivă, deasemenea, cu foarte mult suflet. Adoră să compună piese care să creeze o conexiune puternică între ea și cei care le interpretează.

